

Psycho-Social Factors Related to Substance Use Behavior among Young Men Who Have Sex with Men¹

Tareerat Chemnasiri²

Oraphin Choochom³

NumChai Suppareakchaisakul⁴

Received: July 6, 2011

Accepted: November 23, 2011

Abstract

The objectives of this study were to study the interaction effects association between situational and psychological trait factors associated with substance use behavior and to study the power of predicting factors associated with substance use behavior among young men who have sex with men. Total of 405 young men who have sex with men (YMSM) were randomly selected by simple random sampling from bars, saunas, parks and entertainment venues where YMSM normally congregate and socialize in Bangkok. The questionnaires were used for data collection. Two-way ANOVA, and multiple regressions were used for inferential statistics. The research findings were as follows: 1) The interaction effects on substance use behavior found statistically significant between parent model's perception on substance use and future orientation and self-control ($F=99.18$, $p=.000$). 2) The interaction effects on substance use behavior found statistically significant between peer model's perception on substance use and sensation seeking ($F=11.77$, $p=.001$). 3) The interaction effects on substance use behavior found statistically significant between media model's perception on substance use and sensation seeking ($F=79.88$, $p=.000$). 4) The interaction effects on substance use behavior found statistically significant between family's relationship and future orientation and self-control to substance use behavior ($F=12.44$, $p=.000$) and 5) The factors which could predict the most of substance use behavior among YMSM at .05 level of significance respectively, were future orientation and self-control ($\beta=.58$), parent model's perception on substance use ($\beta=.33$), peer model's perception on substance use ($\beta=.27$), family's relationship ($\beta=-.31$), and perception of the severity of substance use ($\beta=-.71$). All 5 factors could predict 70% of the variance ($SE=1.83$) of substance use behavior among young men who have sex with men.

Keywords: substance use behavior, young men who have sex with men, model's perception, future orientation and self-control

¹ Thesis for the Master Degree in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Master degree in Applied Behavioral Science Research, Srinakharinwirot University

³ Associate Professor in Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

⁴ Lecturer in Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University

ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย¹

ธีรรัตน์ เชนนะสิริ²

อรพินทร์ ชูชม³

นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดและศึกษาปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย กลุ่มตัวอย่าง คือ เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจำนวน 405 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จากสถานบันเทิงและสถานส่งเสริมสุขภาพเฉพาะทางของกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในเขตกรุงเทพมหานคร เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด กับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ($F=99.18, p=.000$) 2) มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด กับความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจที่มีต่อพฤติกรรม การใช้สารเสพติด ($F=11.77, p=.001$) 3) มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติด กับความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ($F=79.88, p=.000$) 4) มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัว กับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ($F=12.44, p=.000$) และ 5) ปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเอง การเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ .58, .33, .27, -.31 และ -.71 ตามลำดับ ปัจจัยทำนายทั้ง 5 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายได้ร้อยละ 70 ($SE = 1.8$)

คำสำคัญ: พฤติกรรมการใช้สารเสพติด เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย การเห็นตัวแบบลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตนเอง

¹ ปริญญาโทระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ รองศาสตราจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁴ อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยประสบกับปัญหาสารเสพติดทั้งในด้านการเป็นพื้นที่ผลิต พื้นที่การค้า พื้นที่แพร่ระบาด และพื้นที่ทางผ่านของสารเสพติด โดยมีสารเสพติดหลักคือ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน เอ็กซ์ตาซี และสารเสพติดประเภทวัตถุออกฤทธิ์บางชนิด เนื่องจากประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตสารเสพติดที่สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง สำหรับการเป็นแหล่งผลิตของประเทศไทยนั้น ในปัจจุบันได้ลดปริมาณลงอย่างมากจนอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ โดยเฉพาะฝิ่น เฮโรอีน และกัญชา ในส่วนของการผลิตยาบ้า ได้มีการย้ายแหล่งผลิตไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553) ฉะนั้น ปัญหาการใช้สารเสพติดในเยาวชนไทยจึงถือว่าเป็นปัญหาด้านสุขภาพ และปัญหาสังคมที่มีความรุนแรงสามารถขยายผลกระทบในวงกว้างและอาจทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาได้

จากการสำรวจสถิติผลการจับกุมผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมในปีงบประมาณ 2553 มีจำนวน 108,783 คน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2553) ประการต่อมา จากรายงานการจับกุมคดียาเสพติดนั้นมีจำนวนคดีและจำนวนผู้ต้องหาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในประชากรหลายๆ กลุ่ม การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในประชากรไทย นอกจากนี้จากสถิติยังพบอีกว่า มีรายงานพฤติกรรมการใช้สารเสพติดเพิ่มมากขึ้นในทุกกลุ่มประชากร เช่น กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มทหารกองประจำการ กลุ่มพนักงานในสถานประกอบการ และกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายได้มีการใช้สารเสพติดสูงขึ้นตามมาเช่นกัน (สำนักกระบวนวิชา, 2552)

เยาวชนในทุกพื้นที่ที่มีรายงานการใช้สารเสพติดตั้งแต่ระดับอ่อนถึงระดับรุนแรง และยาบ้าหรือเมธแอมเฟตามีนเป็นยาเสพติดหลักที่เยาวชนมักใช้เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง รวมถึงกัญชา เฮโรอีน ผงขาว ฯลฯ ซึ่งชนิดของยาเสพติดที่กลุ่มเยาวชนใช้มากขึ้นอยู่กับกระแสนิยมในกลุ่มวัยรุ่น ราคาของสินค้า และการเข้าถึงตัวยา (ขมนนถ มโนไพบูลย์และคณะ, 2545) ในการศึกษาที่ผ่านมา

มาพบว่าเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์กับสาเหตุในการใช้ยาบ้าระหว่างกลุ่มนักเรียนในจังหวัดเชียงราย ในกลุ่มนักเรียนชายมีสาเหตุในการใช้ยาบ้าแตกต่างจากกลุ่มนักเรียนหญิง โดยกลุ่มนักเรียนชายมักใช้สารเสพติดเนื่องด้วยความอยากรอง อยากรู้อยากเห็น แต่ในกลุ่มนักเรียนหญิงเป็นการใช้สารเสพติดเพื่อลดน้ำหนัก เพราะทำให้นอนไม่หลับ ไม่อยากอาหาร และหุ่นดี (ธีรรัตน์ ชมนะสิริ และคณะ, 2551) ในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายก็เช่นเดียวกัน ที่มีการใช้สารเสพติดด้วยความอยากรู้อยากลอง และอยากดูดี แต่ในกลุ่มนี้มักจะมีสาเหตุการใช้สารเสพติดที่สัมพันธ์กับความบันเทิงและเพศสัมพันธ์ เพราะสารเสพติดจะช่วยให้การกระตุ้นความต้องการทางเพศ และทำให้การเที่ยวในสถานบันเทิงมีความสุขมากยิ่งขึ้น (วิภา ด้านดำรงกุล และณัฐวรรณ ฉินทากานันท์, 2546) และการใช้สารเสพติดยังถูกใช้ในการต่อรองเพื่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอน ทำให้เพิ่มความสุขทางเพศ ลดความเจ็บปวด และสารเสพติดกลายเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมทางเพศในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายโดยทั่วไป (Garofalo & et al., 2007)

การเข้าถึงสารเสพติดในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องง่าย การเชิญชวนให้มีเพศสัมพันธ์ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตมักใช้สารเสพติดเป็นสิ่งจูงใจเพื่อให้เกิดการนัดเจอกันตามสถานที่ต่างๆ เช่น หอพัก สวนสาธารณะ ห้องน้ำห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ ชานชาลา และสถานบันเทิง โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์เป็นหมู่คณะ หรือที่เรียกว่า “High Party” (ไฮด์ปาร์ตี้) จะเป็นการใช้สารเสพติดหลายชนิด รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์กับคนแปลกหน้าหลายๆ คนในเวลาเดียวกัน การหาซื้อสารเสพติดสามารถทำได้ง่ายผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อนที่โรงเรียน คู่นอน พนักงานในสถานบันเทิง โดยจะมีรหัสในการเรียกซื้อสารเสพติด เช่น เล่นสเก็ต (ยาไอซ์) ค็อกเทล (การใช้สารเสพติดหลายชนิดในเวลาเดียวกัน) เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐ ด้านสาธารณสุขเพื่อทำการหาความชุกของการใช้สารเสพติดในชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ และภูเก็ตในปี พ.ศ. 2550 พบว่า กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เคยมีพฤติกรรมการใช้ยานอนหลับ ร้อยละ 24.7 เคยใช้ยาบ้า ร้อยละ 19.0 เคยใช้กัญชา ร้อยละ 17.5 และเคยใช้ยาอี ร้อยละ 9.0

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการทราบถึงปัจจัยทางจิตสังคมที่เป็นสาเหตุให้เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด เพื่อศึกษาหาวิธีการป้องกันพฤติกรรมการใช้สารเสพติดและบรรเทาให้กลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดลดน้อยลง หากการศึกษานี้สามารถหาวิธีป้องกันไม่ให้เยาวชนชายรักชายมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดได้ จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสี่ยงในด้านอื่นๆ เช่นเดียวกัน

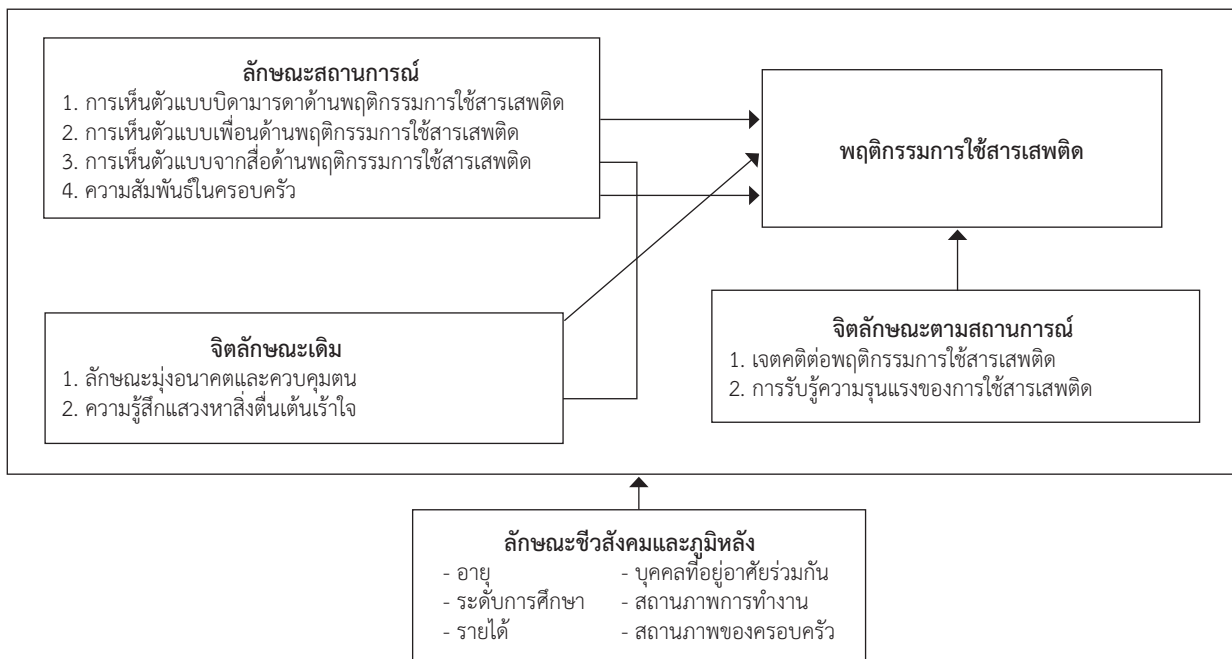
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย

2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจากตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ทางสังคม และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แนวการวิเคราะห์สาเหตุพฤติกรรมตามรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบในการประมวลเอกสาร และกำหนดตัวแปรเชิงเหตุที่จะอธิบายการเกิดพฤติกรรมการใช้สารเสพติด โดยรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมกล่าวถึงสาเหตุสำคัญในการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ไว้ 4 กลุ่มสาเหตุ (ดวงเดือน พันธุ์นาวิน, 2539) ได้แก่ 1) ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม 2) จิตลักษณะเดิม 3) จิตลักษณะเดิมร่วมกับสถานการณ์ และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เห็นตัวแบบการใช้สารเสพติดจากบิดามารดา และมึลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม

2. เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เห็นตัวแบบการใช้สารเสพติดจากเพื่อนมาก และรู้สึกแสวงหา

สิ่งตื่นเต้นเร้าใจสูง จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม

3. เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เห็นตัวแบบการใช้สารเสพติดจากสื่อมาก และรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจสูง จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม

4. เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตนต่ำ จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม

5. กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดได้มากกว่าตัวทำนายของกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม หรือกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ตามลำพังอย่างน้อยร้อยละ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีอายุ 18-24 ปี ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจำนวน 405 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยการสุ่มจากสถานบันเทิงและสถานส่งเสริมด้านสุขภาพเฉพาะทางของชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเก็บข้อมูลในสถานบันเทิง 9 แห่ง สถานส่งเสริมด้านสุขภาพเฉพาะทาง 5 แห่ง และสวนสาธารณะ 2 แห่ง รวมทั้งสิ้น 16 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูลใช้เครื่องมือวัดเป็นแบบสอบถามที่ต้องตอบด้วยตนเอง (Self-administered questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอน กล่าวคือ 1) สอบถามข้อมูลลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 2) สอบถามพฤติกรรมการใช้สารเสพติด และ 3) การวัดด้วยแบบมาตราประเมินค่า 8 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นเอง ได้แก่ 1) แบบวัดการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .40-.84 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟาเท่ากับ .891 2) แบบวัดการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .57-.93 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟาเท่ากับ .950 3) แบบวัดการเห็นตัวแบบสื่อด้านพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .60-.83 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟาเท่ากับ .929 4) แบบวัดความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .75-.89 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ .952

5) มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .85-.96 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ .981

6) แบบวัดลักษณะการแสวงหาความตื่นตัวใจ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .76-.92 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ .968 7) แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .89-.94 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ .982 และ 8) แบบวัดการรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .89-.95 และค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมพันธ์แอลฟา เท่ากับ .984

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิชาวิจัยครั้งนี้ประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้ 1) สถิติพื้นฐาน 2) สถิติสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3) ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1-4 และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 5

ผลการวิจัย

1) ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายทั้งหมดจำนวน 405 คน มีอายุ 19 ปีมากที่สุด ร้อยละ 20.5 มีวุฒิการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด ร้อยละ 58.8 มีรายได้ระหว่าง 5,001-7,500 บาทต่อเดือน มากที่สุดร้อยละ 45.9 พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุด ร้อยละ 51.1 มีงานทำมากที่สุด ร้อยละ 53.1 และบิดามารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 74.6

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจำนวน 405 คน มีจำนวน 174 คน หรือร้อยละ 43 ที่เคยใช้หรือใช้สารเสพติดในปัจจุบัน เหตุผลส่วนใหญ่ในการใช้สารเสพติดครั้งแรกเพราะเพื่อนชักชวน ร้อยละ 20.2 สถานที่ส่วนใหญ่ที่ใช้ในการใช้สารเสพติด คือ บ้านของตนเองหรือบ้านเพื่อน ร้อยละ 18.8 สาเหตุส่วนใหญ่ในการใช้สารเสพติดเพื่อความ

สนุกสนานหรืออยู่ในงานสังสรรค์ ร้อยละ 23.5 และ บุคคลส่วนใหญ่ที่สามารถติดต่อกันเพื่อให้ได้สารเสพติด คือเพื่อน ร้อยละ 18.0 และพบผลความสัมพันธ์

ระหว่างตัวแปรปัจจัย (X) กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด (Y) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรตัวแปรลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะ ตามสถานการณ์

ตัวแปร	x1	x2	x3	x4	x5	x6	x7	x8	Y
การเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด (x1)	-	.59**	.57**	-.66**	-.67**	.58**	-.64**	-.61**	.66**
การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด (x2)		-	.86**	-.84**	-.89**	.79**	-.96**	-.95**	.76**
การเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติด (x3)			-	-.72**	-.78**	.61**	-.86**	-.87**	.68**
ความสัมพันธ์ในครอบครัว (x4)				-	.87**	-.71**	.83**	.78**	-.69**
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (x5)					-	.70**	.95**	.89**	-.67**
ความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจ (x6)						-	-.77**	-.75**	.63**
เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด (x7)							-	.96**	-.77**
การรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด (x8)								-	-.78**
พฤติกรรมการใช้สารเสพติด (Y)									-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากที่สุดคือ การรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด (r เท่ากับ $-.78$) รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด (r เท่ากับ $-.77$) ตัวแปรลักษณะสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดคือ การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด (r เท่ากับ $.76$) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (r เท่ากับ $-.69$) ตัวแปรจิตลักษณะเดิมที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดคือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (r เท่ากับ $-.67$) ตัวแปรการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด การเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติด และความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด (ค่า r อยู่ระหว่าง $.63$ -. 76) และพบว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะ

มุ่งอนาคตและควบคุมตน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด และการรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด (ค่า r อยู่ระหว่าง $-.67$ -. 78)

2) ผลการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิมที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพบการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่พร้อมการเขียนกราฟแสดงปฏิสัมพันธ์ประกอบ เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1-4 การเสนอผลการวิเคราะห์เป็นดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางเพื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่มีต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของพฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่จำแนกตามตัวแปรในกลุ่มสถานการณ์ทางสังคม เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1-4 และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	ทดสอบสมมติฐานที่
การเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด x ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	323.92	1	323.92	99.18***	1
การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด x ความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจ	57.80	1	57.80	11.77***	2
การเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติด x ความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจ	413.36	1	413.36	79.88***	3
ความสัมพันธ์ในครอบครัว x ลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน	53.00	1	53.00	12.44***	4

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลจากตาราง 2 พบว่า 1) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด กับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F=99.18$, $p=.000$) 2) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด กับความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F=11.77$, $p=.001$) 3) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติด กับความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้น

เร้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F=79.88$, $p=.000$) 4) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัว กับลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F=12.44$, $p=.000$)

2.2 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน เพื่อทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจากสถานการณ์ทางสังคม จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะสถานการณ์ ปรากฏผลดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน เพื่อทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายจากสถานการณ์ทางสังคม จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะสถานการณ์ (กลุ่มรวม: $n = 405$)

ลำดับที่	ตัวทำนาย	b	SE	β	t
	ค่าคงที่	8.34	2.22		3.76
1.	ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	.19	.03	.58	7.49***
2.	การเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด	.26	.03	.33	8.43***
3.	การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด	.11	.05	.27	2.42*
4.	ความสัมพันธ์ในครอบครัว	-.10	.02	-.31	-4.79***
5.	การรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด	-.20	.03	-.71	-6.80***
	$R^2 = .70$		$F = 134.85***$	$P = .000$	$SE = 1.83$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลจากตาราง 3 พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ .58 การเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ .33 การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ .27 ความสัมพันธ์ในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ -.31 และการรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเท่ากับ -.71 ตัวทำนายทั้ง 5 ตัวสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายได้ร้อยละ 70 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนายเท่ากับ 1.83

สรุปและอภิปรายผล

การสรุปและอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้จะอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย กล่าวคือ เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีตัวแปรลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่ผู้วิจัยได้จับเป็นรายคู่ พบว่า ทั้ง 4 คู่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ดังนี้

1.1 สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า “เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เห็นตัวแบบการใช้สารเสพติดจากบิดามารดา มาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่า เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม” สมมติฐานนี้ได้คาดหมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในปริมาณที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด โดยคาดว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติดมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่า

กลุ่มเปรียบเทียบกับอีก 3 กลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติดน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล สุขเกษม (2547) พบว่านักเรียนที่มีแบบอย่างคนใกล้ชิดใช้ยาเสพติดมาก ควรผ่านการอบรมเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันความเสี่ยงจากการเสพยาบ้าและพฤติกรรมช่วยเพื่อนป้องกันความเสี่ยงต่อการเสพยาบ้า เพราะการที่นักเรียนอยู่ในสภาพแวดล้อม ในครอบครัว หรือชุมชนที่มีผู้ใช้ยาเสพติดมาก ยิ่งจำเป็นต้องให้การฝึกอบรมต่างๆ ดังกล่าว ซึ่งหมายถึง ตัวแบบคนใกล้ชิดใช้ยาเสพติดเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญและส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของกลุ่มนักเรียน และสอดคล้องกับ ฐิยาพร กันตารณวัฒน์ (2546) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีปฏิสัมพันธ์กับการป้องกันการเสี่ยงทางการใช้ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานข้อ 1

1.2 สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า “เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เห็นตัวแบบการใช้สารเสพติดจากเพื่อนมาก และรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจสูง จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม” สมมติฐานนี้ได้คาดหมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด และมีความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในปริมาณที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด โดยคาดว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติดมาก และมีความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจสูง มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบกับอีก 3 กลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติดน้อย และมีความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ มณฑิรา อินคชสาร (2551) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของการเริ่มใช้สารเสพติดของผู้ใช้สารเสพติดแบบฉืด มาจากสาเหตุ 2 ด้านด้วยกัน คือ สาเหตุจากตนเอง และสาเหตุจากสิ่งแวดล้อม สาเหตุจากตนเองคือ สภาพอารมณ์ ความอยากรู้อยากลอง และสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมคือเพื่อนหรือคนรอบข้างฉืด

สารเสพติด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คณิศรา วงศ์ชาติ (2553) พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุในการเสพยาเสพติด คือ อิทธิพลของเพื่อนและความอยากลอง ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานข้อ 2

1.3 สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า “เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่เห็นตัวแบบการใช้สารเสพติดจากสื่อมาก และรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจสูง จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม” สมมติฐานนี้ได้คาดหมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติด และมีความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจสูง มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบกับอีก 3 กลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีการเห็นตัวแบบจากสื่อด้านการใช้สารเสพติดน้อย และมีความรู้สึกแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจต่ำ สอดคล้องกับ กุลบุรณ์ เกียรติบุตร (2546) พบว่า เยาวชนที่มีประวัติการเสพยาบ้า มีลักษณะบุคลิกแบบเปิดกว้าง ซึ่งเป็นลักษณะของการเปิดรับประสบการณ์รอบข้างของบุคคลนั้น เยาวชนที่มีประวัติเสพยาบ้ามีองค์ประกอบด้านความสุนทรีย์ การปฏิบัติ และมีความคิดในการทดลองสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ สูงกว่าเยาวชนที่ไม่มีประวัติเสพยาบ้า ในเยาวชนที่มีประวัติการเสพยาบ้า มีลักษณะเก็บตัวแต่ก็มีความต้องการที่จะทำหาย และชอบลองกับสิ่งใหม่ๆ และในเยาวชนที่ไม่มีประวัติการเสพยาบานั้น ถึงแม้จะไม่มีลักษณะเก็บตัวแต่ก็ไม่มีความต้องการที่จะทำหายมากเท่ากลุ่มเยาวชนที่มีประวัติการเสพยาบ้า ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานข้อ 3

1.4 สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า “เยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ จะมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายในลักษณะตรงข้าม” สมมติฐานนี้ได้คาดหมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัว และมี

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในปริมาณที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด โดยคาดว่าเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวน้อย และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำ มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบกับอีก 3 กลุ่มโดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวมาก และมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง ผลการศึกษาได้สอดคล้องกับ จุฬาลักษณ์ สุทธิจางง (2545) ซึ่งพบว่า สัมพันธภาพครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการกระทำผิดฐานพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษมากที่สุดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ พวงเพชร บุญธรรมมา (2547) พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับสัมพันธภาพในครอบครัวดีมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับยาเสพติด สูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดีมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นที่ได้รับสัมพันธภาพในครอบครัวดีจะมีความสนิทสนมกลมเกลียว มีการตัดสินใจร่วมกัน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันสามารถให้คำปรึกษาพูดคุยซักถาม ปรึกษาหารือ และร่วมช่วยตัดสินใจ และสอดคล้องกับ ศักดินา บุญเปี่ยม (2548) พบว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวส่งผลทางอ้อมต่อทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเสพยาบ้า โดยมีการมุ่งอนาคตและควบคุมตน การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเลิกเสพยาบ้า และความภาคภูมิใจในตนเองเป็น ตัวแปรคั่นกลางรวมทั้งสอดคล้องกับ ปัทมาพร นพรัตน์ (2551) ซึ่งพบว่า การมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนและครอบครัว และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันสารเสพติด จึงหมายความว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมีปฏิสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลสนับสนุนสมมติฐานข้อ 4

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ดังสมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า “กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

ได้มากกว่าตัวทำนายของกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม หรือกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ตามลำพังอย่างน้อยร้อยละ 5” สมมติฐานนี้เป็นการคาดหมายถึงอำนาจในการทำนาย พฤติกรรมการใช้สารเสพติดโดยตัวแปรต่างๆ ดังกล่าว ในการตรวจสอบสมมติฐานครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวแปร ลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม และกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ ทั้ง 5 ตัว ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายได้ร้อยละ 70 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนายเท่ากับ 1.83 ซึ่งสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดได้มากกว่าตัวทำนายของกลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม หรือกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ตามลำพังอย่างน้อยร้อยละ 5 ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การเห็นตัวแบบบิดามารดาด้านการใช้สารเสพติด การเห็นตัวแบบเพื่อนด้านการใช้สารเสพติด ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการรับรู้ความรุนแรงของการใช้สารเสพติด สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1. การป้องกันไม่ให้เกิดพฤติกรรมการใช้สารเสพติดได้คือการสนับสนุนให้เยาวชนเลือกคบกลุ่มเพื่อนที่ไม่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ซึ่งการที่เพื่อนชักชวนมักเป็นสาเหตุหลักที่เยาวชนใช้สารเสพติดเป็นครั้งแรก การสอนเรื่องโทษของสารเสพติดจากสื่อใกล้ตัวเยาวชน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ รวมถึง

การสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ในครอบครัวเพื่อให้อุปการะเป็นหลักทางจิตใจ บิดามารดาควรใส่ใจในกิจกรรมและสอดส่องดูแลให้เท่าทัน เช่น การใช้คำศัพท์เฉพาะทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อนฝูง การพบปะกลุ่มเพื่อนในตอนกลางคืน ฯลฯ

2. ครอบครัวและโรงเรียนควรให้การปลูกฝังเยาวชนให้มีพื้นฐานลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน รู้จักคิดถึงผลที่จะเกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรลงไป และควบคุมการแสวงหาสิ่งตื่นเต้นเร้าใจในวัยรุ่น ในขณะเดียวกัน สาเหตุอันดับที่สองของการมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในครั้งแรกเกิดจากการอยากลอง หากเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายมีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จะสามารถตัดสินใจเลือกทำในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อผลที่ดีจะตามมาในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในกลุ่มเยาวชนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย ซึ่งอันที่จริงแล้วมีตัวแปรอื่นๆที่ควรรวมไว้ในการศึกษาต่อยอด เช่น การจัดการกับอารมณ์ อำนาจภายในตน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการทำงาน บุคลิกภาพและสุขภาพจิต ฯลฯ รวมถึงการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเฉพาะและเป็นข้อมูลเชิงลึกในกลุ่มประชากรนี้
2. หากมีการศึกษาต่อยอดในอนาคต ควรมีการเก็บข้อมูลประชากรกลุ่มอื่นๆเพื่อเปรียบเทียบให้ได้ประโยชน์มากยิ่งขึ้นเช่น กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน กลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายและชายรักต่างเพศ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กุลบุรณม์ เกียรติบุตร. (2546). *การศึกษาบุคลิกภาพของเยาวชนที่มีประวัติการเสพยาบ้า*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณิตา วงศ์ชาติ. (2553). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเสพยาบ้าของเยาวชน ที่ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนเขต 5 จังหวัดอุบลราชธานี*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (สุศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฬาลักษณ์ สุทธิจางง. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการกระทำผิดฐานพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชมนาด มโนไพบูลย์ และคณะ. (2545). ความชุกและปัจจัยเสี่ยงของการใช้สารเมทแอมเฟตามีนในวัยรุ่นไทย จังหวัดเชียงราย: ผลการศึกษาจากการตอบแบบสอบถามผ่านจอคอมพิวเตอร์และการตรวจปัสสาวะ. *วารสารวิชาการสาธารณสุข*, 11(2), 188-198.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2539). *ทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะกับการพัฒนาบุคคล*. กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ฐิยาพร กันตารณวัฒน์. (2546). *การศึกษาจิตลักษณะบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันการเสี่ยงทางเพศและทางการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีรรัตน์ เชนนะสิริ และคณะ. (2551). สถานการณ์การใช้สารเมทแอมเฟตามีนในกลุ่มวัยรุ่น จังหวัดเชียงราย: การศึกษาเชิงคุณภาพ. *รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์*, 39(4), 86-91.
- พวงเพชร บุญยธรรมมา. (2547). *ผลการใช้กิจกรรมด้านยาเสพติดที่มีต่อทัศนคติเกี่ยวกับยาเสพติดของวัยรุ่นที่มีสัมพันธ์ภาพในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มณฑิรา อินคชสาร. (2551). *การศึกษาการใช้สารเสพติดแบบฉีดยาเข้าเส้น: การเริ่มเสพยาแบบฉีดยา การเลิกฉีดยา การกลับไปฉีดยาซ้ำและพฤติกรรมเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวี*. ปรินญานิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภา ด้านธำรงกุล และณัฐวรรณ ฉินทกานันท์. (2546). *การใช้สารเสพติดเพื่อความบันเทิงของกลุ่มชายชบชวย: การศึกษาเบื้องต้น*. *วารสารสำนักงานป.ป.ส.*, 19, 1.
- ศักดิ์นา บุญเปี่ยม. (2548). *การศึกษาการเปลี่ยนแปลงจิตลักษณะของผู้ติดยาบ้า (เมทแอมเฟตามีน) ในระหว่างกระบวนการบำบัดตามแนวจิตบำบัดในระบบบำบัดแบบผู้ป่วยใน*. ปรินญานิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล สุขเกษม. (2547). *ผลการเสริมสร้างเจตคติและฝึกทักษะเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อการป้องกันความเสี่ยงต่อการเสพยาบ้าของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2554). *จำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดถูกดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม สืบค้นเมื่อ 15 เมษายน 2554*. จาก http://moc.oncb.go.th/index.php?option=com_content&task=category§ionid=14&id=11&Itemid=26.
- สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค. (2552). *รายงานสถานการณ์โรคเอดส์ประเทศไทย 2552*. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาระบบและมาตรฐานระบบเฝ้าระวัง.
- Garofalo, R., Mustanski, B.S., McKirnam, D.J., Herrick, A., & Donenberg, G.R. (2007). Methamphetamine and young men who have sex with men. *Archives of Pediatrics & Adolescent Medicine*, 161, 591-596.